

sørger man, inden Samlingen gaar tilende, fra alle Sider for at faae dette Overflud brugt. Det stete i sidste Samling i stort Omfang, og mulig vil det gjentage sig. Den meget ærede Finantsminister yttrede ved Fremlæggelsen, at han haabede, at dette store Kasseoverflud skulde forsvinde, at der ikke skulde blive ret Meget tilbage deraf, naar de Forslag vare fremkomne og vare blevene vedtagne, som han har ønsket gennemførte, og igaar yttrede han, at Grunden til, at han havde fremsat Betyrning med Hensyn til det store Kasseoverflud, havde ikke mindst været den, at han nærede Frygt for, at vi skulde fristes til Forsøg paa Nedsettelse eller Afskaffelse af de bestaaende Skatter. Jeg tror ikke, at den Frygt, den meget ærede Minister her nævnte, er den, man navnlig skal nære; jeg tror snarere, at man maa nære den anden Frygt, som jeg først antydede, nemlig at dette Kasseoverflud skulde friste baade Regjeringen og Rigsdagen til at foretage Udgifter, som ere mindre fornødne, og som man ikke ellers vilde gaa til. Man kommer ved den Maade, hvorpaa Finantsloven nu konstrueres derved, at Skatterne og Indtagterne faa langt overfløede Udgifter, uvilkaarlig til at være slottene, end vistnok hensigtsmæssigt er. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) yttrede meget rigtig igaar, at det var urigtigt at tage flere Skatter ud af Befolkningens Lomme, end der strengt taget var Brug for, og jeg kan fuldkomment slutte mig til den Anskuelse. Vi have jo set, i hvilken høj Grad Kassebeholdningen og Reserverfonden ere stegne; det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) gjorde det op for os, og nogle af de Anvendelser, som ere foretagne deraf, maa vistnok billiges. Dette gjælder f. Ex. Indkjøbet af Egl. Obligationer, hvilket, som ogsaa den meget ærede Minister ganske rigtig bemærkede igaar, er en lempelig Afbetaling af Statsgjælden, og det gjælder ogsaa omkjøbet af Sjællandske Jernbaneaktier, som allerede er gaaet for sig i temmelig stort Omfang og rimeligvis efter den meget ærede Ministers Udtalelse fremdeles vil blive fortsat. Men om andre Anvendelser gjælder det jo ingenlunde, at de egentlig kunne siges at være solide, saaledes at Pengene kunne siges at være i Behold. Dette gjælder særlig ikke om de Penge, der ere sendte til Vestindien; regner man sammen, hvor Meget de beløbe sig til under Kassebeholdningen og Reserverfonden, bliver det mellem 3 og 4 Mill. Kr., som vistnok

maa anses for at være enten fuldstændig usikre eller i alt Fald langt fra sikre. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) rettede et Spørgsmaal til den meget ærede Minister om det Laan, der var ydet Vestindien i sidste Vinter, og den meget ærede Minister svarede derpaa, at, naar han fik Afregning, skulde han meddele Thinget Resultatet. Jeg skal nu ikke her komme ind paa den konstitutionelle Side af denne Sag. Jeg antager, at det er Noget, som dette Thing i den sidste Halvdel af forrige Samling har haft rig Leilighed til at gaa ind paa, og som det vistnok har taget sin Bestemmelse om, truffet sine Foranstaltninger imod; men hvis jeg skulde sluffe mig heri, vil der vel være Leilighed til senere at komme tilbage dertil. Jeg skal derimod holde mig til den finantzielle Side, og — for at tale juridisk — under alt Forbehold med Hensyn til den konstitutionelle Side bemærke, at den meget ærede Minister jo ifølge Kommissoriet, naar man tager det til Udgangspunkt, maa have den Forpligtelse at sørge for, at de Bureaulaan, som ere ydede i Genhold til Kommissoriet, inddrives, inden den Tid er udløben, da Pantet har sin Gyldighed; thi hvis det ikke sker, vil jo Følgen blive den samme med disse Bureaulaan som med de tidligere, at de komme til at gaa bagefter de tidligere Laan i de samme Eiendomme, og Sikkerheden bliver da liden eller ingen. Det Spørgsmaal, som jeg altsaa tror, der turde være Anledning til at gjøre den meget ærede Minister, siden han ikke er istand til nu at svare paa, hvorvidt Laanene ere indkomne igjen, og Pengene komme tilbage, er, hvorvidt han har truffet Foranstaltning til at inddrive Pengene, inden den særegne Bureaulaanefrist udløber. — Hvad de sjællandske Jernbaneobligationer angaar, nævnte jeg allerede, at det er en Foranstaltning, som jeg ikke kan Andet end finde heldig, at Ministeriet søger at opkjøbe saa mange som muligt af dem; thi jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i, at en af de vigtigste Betingelser for at faae vore Hovedforbindelser ordnede paa en hensigtsmæssig Maade og mange andre dermed i Forbindelse staaende Forhold hensigtsmæssig behandlede, er, at Staten overtager de sjællandske Jernbaner, inden den i Lovens ommeldte Indløsningsfrist udløber. Særligt skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, da jeg antager, at der i Samlingens Løb vil blive givet